

Arrest

nr. 62 632 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 november 2010 tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. VERSCHUERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt:

*"In uitvoering van artikel 69septies, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2), wordt het verblijf in het Rijk geweigerd aan (R.M.M.), geboren te (...) op (...), van Bulgaarse nationaliteit,
Verblijvende te (...) 9000 GENT.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene heeft niet aangetoond te voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 40bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980: geen enkel van de bewijzen ten laste, gevraagd op de bijlage 22bis, werd aangebracht.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht - schending van art. 1382 BW De materiële motiveringsverplichting alsook de zorgvuldigheidsplicht werden miskend en wel om volgende redenen. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de beslissingen met redenen moeten worden omkleed. Het begrip afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007, R.v.St. nr. 167.411. 2 februari 2007). Dat aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan wanneer de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing kunnen gelezen worden zodat men er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. (RvSt. nr. 167,477, 5 februari 2007; RvSt. nr. 164.298, 31 oktober 2006). In casu is dit zeker niet het geval. De verzoekster werd bij de aanvraag tot vestiging in toepassing van art 40 van de wet van 15.12.1980 in kennis gesteld van het gegeven dat zij een aantal documenten diende aan te bieden bij het gemeentebestuur. De documenten die diende te worden overhandigd, werden met balpen genoteerd op het attest (stuk 2) er werd nimmer gepreciseerd wanneer deze documenten dienden te worden binnengebracht. Verzoekster heeft zich meerdere malen aangeboden met de documenten aan de belle van de Dienst Vreemdelingenzaken te Gent. Zij werd er telkens opnieuw wandelen gestuurd omdat er geen Bulgaarse tolk aanwezig was. In datum van 22.11.2010 heeft zij vervolgens een 'checklijst screening' ontvangen aan het loket stuk 3) Opnieuw werd geen datum afgeleverd waarbinnen de documenten dienden te worden afgeleverd. Bij aanvang en ten laatste drie maanden na de aanvraag moet het familielid alle documenten voorleggen die bijwijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden van de gezinshereniging. Worden niet alle bewijsstukken overgemaakt binnen drie maanden na aanvraag, dan weigert de gemeente de aanvraag en levert het een bijlage 20 af zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Het familielid krijgt dan een maand de tijd om alsnog de vereiste documenten over te maken. De verzoekster werd niet in kennis gesteld van de termijn die zij had om de documenten af te leveren, evenmin werd zij in het bezit gesteld van een bijlage 20. De verzoekster heeft alle documenten verzameld en heeft zich het weze herhaald, meermaals aangeboden bij het loket migratie. Zij is in het bezit van

- Een huurovereenkomst
- Loonfiches van haar vader
- Bewijs van onvermogen Bulgarije met apostille
- Bewijs geen steunverlening door OCMW

Het is dan ook aan DVZ om te bewijzen dat de verzoekster bij haar aanvraag tot vestiging op duidelijke wijze in kennis werd gesteld van de periode die zij had om de documenten af te leveren en dat haar een bijlage 20 werd afgeleverd. De machten welke de wet aan de administratie in het algemeen belang toekent stellen haar niet vrij van de verplichting van voorzichtigheid, welke zich aan allen opdringt. Zo is elk overheidsoptreden toetsbaar aan art. 1382 B. Ook in de rechtspraak van de Raad van State heeft het beginsel van de zorgvuldigheid een vaste stek verworven. De beslissing tot weigering vestiging is gebaseerd op een tekortkoming van de administratie die aan de verzoekster niet ten laste kan worden gelegd."

2.2. Verzoekster betoogt dat haar een bijlage 20 zonder bevel had moeten worden betekend indien zij niet alle vereiste documenten zou hebben voorgelegd binnen de drie maanden na de aanvraag, zij niet

in kennis werd gesteld van de termijn die zij had om de stukken voor te leggen en zij ten onrechte in het bezit is gesteld van een bijlage 14, nu haar een bijlage 20 had moeten worden afgeleverd.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: "Betrokkene heeft niet aangetoond te voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 40bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980: geen enkel van de bewijzen ten laste, gevraagd op de bijlage 22bis, werd aangebracht".

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoekster van Bulgaarse nationaliteit heeft een aanvraag tot verblijf gedaan in functie van haar Bulgaarse moeder die hier werkt in loondienst. Aldus is niet de reguliere procedure van gezinshereniging met een EU-onderdaan van toepassing, doch de specifieke regeling voor Bulgaren en Roemenen die naar België komen om er een activiteit in loondienst uit te oefenen en hun gezinsleden. Artikel 69septies van het Vreemdelingenbesluit, waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen in de bestreden beslissing ("*In uitvoering van artikel 69septies, §3 van het koninklijk besluit ...*"), luidt als volgt:

"§1. Wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die zich komt vestigen met een vreemdeling bedoeld in artikel 69sexies, § 1, het verblijf aanvraagt, overhandigt het gemeentebestuur hem een document tot bewijs dat de aanvraag werd ingediend en opgesteld overeenkomstig het model van de bijlage 22bis. Indien deze vreemdeling niet de voorwaarde van artikel 44 vervult, wordt de procedure bepaald bij artikel 45 op hem toegepast.

§ 2. Indien hij de voorwaarde van artikel 44 vervult en na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst in het Rijk, wordt hij in het vreemdelingenregister ingeschreven. Al naargelang hij de nationaliteit van een Lidstaat van de Europese Unie bezit of niet, wordt deze vreemdeling in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B of model A, overeenkomstig het model van bijlage 5 of 4, geldig vijf maanden vanaf de datum van afgifte.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkennen, geeft het gemeentebestuur hem hetzelfde document als de vreemdeling die hij komt vervoegen. Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot afgifte van dit document, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van het document. Dezelfde procedure is van toepassing indien binnen de zes maanden geen enkele onderrichting werd gegeven door de minister of zijn gemachtigde. (Indien het familielid het recht op verblijf van meer dan drie maanden heeft verkregen via de bevoegde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, geeft het gemeentebestuur hem hetzelfde document als de vreemdeling die hij komt vervoegen.

§3. De Minister of zijn gemachtigde weigert het verblijf indien de voorwaarden tot verblijf niet vervuld zijn. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijf weigeren, geeft hij de vreemdeling het bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft kennis van deze twee beslissingen door de afgifte van een document overeenkomstig het model bijlage 14."

Verzoekster erkent dat haar bij de indiening van de aanvraag een bijlage 22bis is overhandigd, waarop met hand werd geschreven welke stukken verzoekster diende voor te leggen. Verzoekster betwist verder niet dat zij zulks heeft nagelaten, zodat zij de motieven van de bestreden beslissing niet ontkent. De loutere bewering dat verzoekster zich zou hebben aangeboden bij het loket op de gemeente en hierbij alle vereiste stukken bij zich zou hebben gehad wordt met geen enkel stuk gestaafd. Verzoekster

is na het indienen van de aanvraag tot verblijf in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig voor 5 maanden, zodat verzoekster wist of diende te weten dat haar verblijfsrecht eindigde na deze 5 maanden en zij dan ook minstens voor dat ogenblik alle gevraagde documenten diende voor te leggen. Deze datum diende niet op de bijlage 22bis afzonderlijk te worden vermeld temeer nu de bijlage 22 bis, zoals daarop ook uitdrukkelijk vermeld wordt, geen verblijfsdocument is en het dan ook geen geldigheidstermijn heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen. Verzoeksters beschouwingen falen in rechte en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC